

deligt som en nation befolket af danskere med den danske kultur, de danske normer og de danske værdier som lede-tråde i tilværelsen. Et stort flertal i Folketinget stod bag en lovgivning, som i løbet af de kommende 28 år skulle betyde, at antallet af udlændinge og efterkommere steg fra godt og vel 50.000 til 350.000 mennesker. Først ved folketingsvalget i 2001, et valg, der med rette er blevet betegnet som et systemskifte, blev kursen lagt om, men i generationer efter generationer kommer danskerne til at lide under det 20. århundredes største politiske fejltagelse: Udlændingeloven af 1983.

På trods af den stramme udlændingepolitik, der blev sat i gang i 2001, vil antallet af indvandrere og efterkommere blive ved med at stige frem til år 2050, hvor godt og vel 550.000 personer i Danmark skønnes at ville være indvandre-re eller efterkommere, og dertil kommer en stor gruppe af børn af efterkommere, som fastholder deres forældres og bedsteforældres kultur-mønstre, men som altså ikke tæller med i den officielle statistik.

Så har jeg læst mig til, at de politikere, der i 1983 vedtog loven, i dag siger, at de ikke vidste, hvad de gjorde.

Jeg synes, det er en meget, meget besynderlig melding; det må jeg nok sige. Er det ikke netop politikernes lod at vide, hvad man gør? Er det ikke netop vores lod at være ansvarlige for fremtiden? Og er det ikke i det mindste vores pligt, når vi kan se, at det, der er vedtaget, ikke er hensigtsmæssigt, så at ændre det? Alligevel skulle der gå 18 år, før der blev rettet op på den katastrofale lov.

Hvorfor tager jeg så udlændingeloven fra 1983 op i dag? Det gør jeg, fordi de politikere, der vedtog udlændingeloven, også bærer ansvaret for, at danske værdier, normer og dansk kultur i dag er truet. De bærer ansvaret for, at det Danmark, min generation, den efterfølgende generation og de forudgående generationer kendte, ikke er det Danmark, der møder vore børne-børn.

Politikerne bærer ansvaret for, at Danmark i dag er et land, hvor såkaldte hjemmedyrkede terrorister planlægger at begå terror, børn, unge mennesker og voksne, der er født og opvokset i Danmark, men som alligevel nærer et så intenst had til vores danske, vestlige livsform, at de ikke skyer nogen midler for at ændre vores samfund.

Forleden ramte terroren den danske ambassade i Pakistan. Men det kunne lige så godt have

været i København, for vi har importeret verden til Danmark.

»Lige meget hvem du er, lige meget hvor du er, så velkommen her«. Sådan sang det danske band Gnags i 1986, og den sætning var symptomatisk for, hvordan vi i en årrække håndterede tilstrømningen af udlændinge til vores land. Alle kunne komme til Danmark, revl og krat. Højtstående Al-Qaeda-folk aflagde besøg i Danmark, den terrordømte Said Mansour kom her-til, Abu Laban fandt vej til Danmark. Er det så mærkeligt, at PET inden for de sidste år har op-trævlet fire terrorgrupper i Danmark?

Terror opstår ikke som følge af tegninger af en gammel profet eller som følge af et militært engagement i Irak og Afghanistan. Der var ikke nogen tegning af Muhammed eller nogen vestlig tilstedeværelse i Irak den 11. september 2001. Det var terroristerne, der uprovokeret angreb os, ikke omvendt. Der har været forsøg på terroran-slag i Spanien, i Frankrig og i Tyskland, uanset at disse lande ikke har deltaget i Irakkri-gen. Den krig mod terror, som den vestlige verden fører, er ikke en angrebskrig; det er en forsvarskrig for demokrati og frihedsrettigheder.

Naturligvis – ingen tvivl om det – er Danmark mere udsat, fordi tegningerne af Muham-med har fået en så stor udbredelse i den muslimske verden. Det kan vi bl.a. takke et korps af næ-venyttige imamer bosat her i landet for. For i årene op til 2005 blev der tegnet et hav af Muhammedkarikaturer i flere lande, uden at det vakte så stor opstandelse i den muslimske verden, som tilfældet var, da Jyllands-Posten offentliggjorde sine tegninger i oktober 2005.

KL 13:06

Efter terrorangrebet mod ambassaden i Paki-stan den 2. juni udtalte lederen af Det Radikale Venstre, fru Margrethe Vestager, at angrebet måtte føre til en diskussion af Danmarks udenrigspolitiske linje. En leder af et dansk politisk parti fandt det betimeligt, at terrorister skulle diktere Danmarks udenrigspolitiske kurs – et fantastisk og egentlig ganske, ganske uhyggeligt knæfald for terrorister udtalt af en dansk poli-tisk leder.

For at kunne vinde kampen mod islamisterne skal vi turde tage kampen op. Kryber vi i et mu-sehul, vender ryggen til verden, trækker trop-perne hjem og tror, at vi i lille Danmark bare kan leve sådan i fred og sikkerhed, så står terrorister-ne i København i stedet for i Islamabad, for så ved de islamiske terrorister, at deres bestræbel-